Lovtidende A

2025

Udgivet den 20. februar 2025

14. februar 2025. Nr. 184.

Bekendtgørelse af anordning om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven

Herved bekendtgøres anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven med de ændringer, der følger af anordning nr. 759 af 12. juni 2023.

Kapitel 1

Udlændinges indrejse og ophold

§ 1. Statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige kan uden tilladelse indrejse og opholde sig i Grønland.

§ 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 2 a. Ved Schengenkonventionen forstås i denne lov konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser med senere ændringer.

Stk. 2. Ved et Schengenland forstås i denne lov et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien anses dog ikke for Schengenlande i forhold til §§ 3 og 4, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1. Cypern og Kroatien anses endvidere ikke for Schengenlande i forhold til § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 4, § 58 g og § 58 h.

Stk. 3. Ved Schengengrænsekodeksen forstås i denne lov forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) med senere ændringer.

Stk. 4. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) med senere ændringer gælder i Grønland.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Grønland.

Stk. 6. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) med senere ændringer gælder i Grønland.

Stk. 7. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder i Grønland.

§ 2 b. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. Udlændinge, der har opholdstilladelse eller tilbagerejsetilladelse udstedt af Danmark eller et andet Schengenland, eller som har visum til ophold af mere end 90 dages varighed med gyldighed begrænset til Danmark eller et andet Schengenland (langtidsvisum), har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Grønland i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, litra a.

§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, kan indrejse og opholde sig i Grønland i indtil 3 måneder fra indrejsen. I dette tidsrum fradrages dog den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Grønland eller på Færøerne, i Danmark eller et andet nordisk land. Har udlændingen opholdstilladelse på Færøerne, i Danmark, eller et andet nordisk land, fradrages dog alene den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Grønland. Det tidsrum, hvori en udlænding efter 1.-3. pkt. er fritaget for visum, kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder.

§ 3 a. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 4. Andre udlændinge skal have visum til Grønland for at indrejse og opholde sig i Grønland. Det samme gælder udlændinge, som har indrejseforbud til Grønland, jf. § 32.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte udlændinge må ikke opholde sig i Grønland ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.

Stk. 3. Visum kan gives til en eller flere indrejser med ret til indtil i alt 3 måneders ophold inden for et nærmere fastsat tidsrum. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Grønland eller på Færøerne, i Danmark eller et andet nordisk land. Har udlændingen opholdstilladelse på Færøerne, i Danmark eller et andet nordisk land, fradrages dog alene den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Grønland. Et visum kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder ud over det i 1.-3. pkt. angivne tidsrum.

§ 4 a. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

CS001995

Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2025-713

§ 4 b. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 5. Ikke-nordiske udlændinge må kun opholde sig i Grønland ud over de i §§ 3 og 4 angivne tidsrum, såfremt de har opholdstilladelse i Grønland.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler om, at børn under 18 år, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, er fritaget for opholdstilladelse i Grønland.

§ 6. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 7. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse i Grønland til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Stk. 2. Efter ansøgning gives der endvidere opholdstilladelse i Grønland til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland. En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Opholdstilladelse kan nægtes, såfremt udlændingen allerede har opnået beskyttelse på Færøerne, i Danmark eller et andet land eller på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtninge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til Færøerne, Danmark eller et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, som ikke befinder sig i Grønland, såfremt Grønland på grund af udlændingens tidligere længerevarende lovlige ophold i Grønland, i Grønland boende nære slægtninge eller anden tilsvarende tilknytning må anses for nærmest til at yde den pågældende beskyttelse.

Stk. 5. Til en udlænding, der er afvist eller udvist fra Grønland i henhold til § 48 a, stk. 1, gives der kun opholdstilladelse efter stk. 4.

§ 8. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse i Grønland til udlændinge, der kommer til Grønland som led i en aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge eller lignende international aftale.

§ 9. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse i Grønland til:

1) En udlænding, som tidligere har haft dansk indfødsret.
2) En udlænding over 25 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en i Grønland fastboende person over 25 år, der
   a) har dansk indfødsret
   b) har statsborgerskab i Finland, Island, Norge eller Sverige
   c) har opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7-8 eller
   d) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Grønland i mere end de sidste 3 år.
3) Mindreårigt barn af en i Grønland fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver.
4) Forældre over 60 år til et barn med dansk indfødsret eller statsborgerskab i Finland, Island, Norge eller Sverige eller et barn med opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7-8.

Stk. 2. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse i Grønland til andre udlændinge:

1) Hvis udlændingen uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Grønland fastboende person.
2) Hvis udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.
3) Hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.
4) Hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor, herunder at udsendelse af Grønland, jf. § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder.
5)-6) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
7) Hvis en udlænding over 18 år uden for de i stk. 1, nr. 2, nævnte tilfælde samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en i Grønland fastboende person over 18 år, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, litra a-d, og ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt må anses for indgået efter den i Grønland boende persons eget ønske, eller særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1, skal betinges af, at den person, der bor i Grønland, påtager sig at forsørge ansøgeren og godtgør at være i stand hertil.

Stk. 4. Opholdstilladelse til en samlever efter stk. 1, nr. 2, litra d, og efter stk. 2, nr. 7, når den i Grønland boende person ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i Finland, Island, Norge eller Sverige eller opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 4, skal betinges af, at den person, der bor i Grønland, påtager sig at forsørge ansøgeren. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, litra d, og efter stk. 1, nr. 4, skal, medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at den i Grønland boende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil. Har den i Grønland boende person ikke dansk indfødsret, statsborgerskab i Finland, Island, Norge eller Sverige eller opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, såfremt særlige grunde taler derfor, betinges af, at den i Grønland boende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil. Har den i Grønland boende person ikke dansk indfødsret, statsborgerskab i Finland, Island, Norge eller Sverige eller opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, skal opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 7, medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at den i Grønland boende person, som det påhviler at forsørge ansøgeren, godtgør at være i stand hertil.

Stk. 5. Har en i Grønland boende person (garanten) påtaget sig at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter den grønlandske landstingsforordning om hjælp fra det offentlige til forsørgelse, skal kommunalbestyrelsen pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Sådan betaling skal af kommunalbestyrelsen inddrives hos garanten efter de grønlandske regler om inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 6. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 2, kan kun indgives af personer, der opholder sig i Grønland eller Danmark, jf. § 42 a, stk. 1. Ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 2, kan akterne, der er indgået i sagen om opholdstilladelse til ansøgeren efter § 7, indhentes uden ansøgerens samtykke.

Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2-4, og stk. 2, nr. 1, 3, 4 og 7, skal være opnået inden indrejsen i Grønland. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning, medmindre ganske særlige forhold taler derfor. Har udlændingen på tidspunktet for ansøgningen lovligt ophold i Grønland i medfør af §§ 1, 3 eller 4 eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 7-9, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2 eller 3, eller stk. 2, nr. 7, dog indgives, behandles og tillægges opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 8. Kan en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 7, indgives i Grønland, jf. stk. 7, og opholder ansøgeren sig i Grønland på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 7, på grundlag af samliv på fælles bopæl i ægteskab kun gives, såfremt ansøgeren på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har lovligt ophold i Grønland i medfør af §§ 1, 3 eller 4 eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 7-9, eller såfremt ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 9. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 7, kan ikke gives, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforhold er at opnå opholdstilladelse.

Stk. 10. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, litra b-d, og efter stk. 2, nr. 7, når den i Grønland boende person ikke har dansk indfødsret, kan kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Grønland mindst svarer til ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Færøerne, Danmark eller et andet land, eller såfremt særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor.

Stk. 11. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2 og 4, og stk. 2, nr. 1 og 7, skal, medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at den person, der bor i Grønland godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, kan, såfremt væsentlige hensyn taler herfor, betinges af, at den i Grønland boende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Stk. 12. Grønlands landsstyre afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Grønland, er i stand til at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Grønland, er i stand til at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4, og om landsstyrets udtalelse efter 1. pkt.

Stk. 13. Grønlands landsstyre afgiver efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om den i Grønland boende persons boligforhold, herunder antallet af beboelsesrum og beboere i boligen. Grønlands landsstyre kan til brug for sin udtalelse efter 1. pkt. sammenholde oplysninger fra Kalaallit Nunaanni Inuit Allattorsimaffiat (KIA) med oplysninger, som indhentes hos de offentlige byggemyndigheder, med det formål at tilvejebringe oplysning om antallet af beboelsesrum i boligen og antallet af beboere, der er tilmeldt den pågældende adresse. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den person, der bor i Grønland, råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 11, samt om Grønlands landsstyres udtalelse efter 1. pkt.

§ 10. Uanset bestemmelserne i §§ 7-9 kan der kun, når særlige grunde taler derfor, gives opholdstilladelse i Grønland,

1) hvis udlændingen uden for Grønland er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning fra Grønland efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket i Grønland,
2) hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning fra Grønland efter reglerne i kapitel 4,
3) hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen, eller
4) hvis udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Stk. 2. Til udlændinge, som har indrejseforbud til Grønland, jf. § 32, stk. 1, kan opholdstilladelse i Grønland gives efter reglerne i §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod. Endvidere kan opholdstilladelse i Grønland undtagelsesvis gives efter § 9, når ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen.

§ 11. Opholdstilladelse efter §§ 7-9 gives med henblik på varigt eller midlertidigt ophold i Grønland. En opholdstilladelse kan tidsbegrænses.

Stk. 2. En tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage tilladelsen efter § 19.

Stk. 3. Efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og 2, som med henblik på varigt ophold lovligt har boet i Grønland i mere end de sidste 3 år, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Uanset at betingelserne i stk. 3 ikke er opfyldt, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis væsentlige hensyn afgørende taler for at imødekomme ansøgningen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Medmindre særlige grunde taler derimod, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinget af, at den pågældende udlænding

1) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
2) under sit ophold i Grønland inden for en af indenrigsministeren efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsat periode ikke er idømt dom til forsorg, betinget dom, anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført dom til forsorg, betinget dom eller anstaltsanbringelse, jf. stk. 7, og
3) ikke har forfalden gæld på over 50.000 kr. til det offentlige, jf. stk. 6 og 7.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i stk. 5, nr. 3, kan der dog meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den pågældende udlænding har indgået en aftale om afvikling af gælden og overholder en sådan aftale.

Stk. 7. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler for anvendelsen af stk. 3-6. Det i stk. 5, nr. 3, angivne beløb er fastsat i 1998-niveau og reguleres fra og med 1999 en gang årligt den 1. januar efter de danske regler for regulering af beløbet, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 8. Udlændingestyrelsen registrerer opholdsgrundlag for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7-9 eller fritages for opholdstilladelse i Grønland efter § 5, stk. 2, i Det Centrale Personregister (CPR). Registreringen sker ved meddelelsen af opholdstilladelsen eller fritagelsen herfor.

§ 12. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler om opholdstilladelser i Grønland, herunder om adgangen til opholdstilladelse, om tilladelsernes varighed, og om de betingelser, der kan fastsættes for opholdet.

Kapitel 2

Arbejde

§ 13. Udlændinge skal have arbejdstilladelse i Grønland for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse, for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for mod eller uden vederlag at udføre tjenesteydelser i Grønland.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere bestemmelser om, i hvilket omfang arbejdstilladelse kræves til arbejde på søterritoriet eller kontinentalsoklen.

§ 14. Følgende udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse i Grønland:

1) Udlændinge, der er statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige.
2) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
3) Udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse i Grønland.
4) Udlændinge med opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7, 8 eller 9, stk. 1, eller stk. 2, nr. 1, 2 eller 7.
5) Udlændinge med opholdstilladelse i Grønland efter § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2.
6) Udlændinge med opholdstilladelse i Grønland efter § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7.
7) Udlændinge med opholdstilladelse i Grønland efter § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en i Grønland boende person.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre bestemme, at andre udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse i Grønland.

§ 15. Der kan knyttes betingelser til en arbejdstilladelse i Grønland.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler om arbejdstilladelser i Grønland, herunder om tilladelsernes indhold og varighed og om de betingelser, der kan knyttes til en tilladelse.

§ 16. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. Den, der beskæftiger en udlænding, skal på begæring meddele vedkommende myndighed de nødvendige oplysninger til konstatering af, om udlændingen arbejder lovligt i Grønland.

Kapitel 3

Bortfald og inddragelse af opholdstilladelser og arbejdstilladelser

§ 17. En opholdstilladelse i Grønland bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Grønland. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for Grønland i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Har udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt boet mere end 2 år i Grønland, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for Grønland i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Stk. 2. Det kan dog efter ansøgning bestemmes, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

Stk. 3. En opholdstilladelse, der er givet i medfør af §§ 7-8, ophører først efter stk. 1, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse på Færøerne, i Danmark eller et tredje land.

§ 17 a. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse i Grønland først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, har opholdt sig uden for Grønland i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse i Grønland efter

1) §§ 7 eller 8,
2) § 9, stk. 2, nr. 2,

3) § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2,
4) § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7,
5)-6) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
7) § 9, stk. 1, nr. 2-4, eller § 9, stk. 2, nr. 1, 4 eller 7, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-4, jf. dog stk. 3, eller
8) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-4 eller 7, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Stk. 2. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, når der er forløbet højst 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 1, nr. 7, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen i Grønland.

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 5. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 6. En udlænding kan kun én gang bevare sin opholdstilladelse i henhold til stk. 1-3.

§ 18. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 19. En tidsbegrænset opholdstilladelse i Grønland kan inddrages:

1) Når det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, herunder efter §§ 7 eller 8, var urigtigt eller ikke længere er til stede.
2) Når udlændingen ikke har fornødent pas eller anden rejselegitimation, jf. § 39, der giver adgang til tilbagerejse til udstederlandet.
3) Når udlændingen undlader at overholde de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen eller for en arbejdstilladelse. Betingelserne skal udtrykkeligt være tilkendegivet, og det skal skriftligt være indskærpet udlændingen, at tilsidesættelse vil medføre inddragelse.
4) Når opholdstilladelsen er betinget af, at en i Grønland boende person godtgør at være i stand til at forsørge ansøgeren, jf. § 9, stk. 3 og 4, og den i Grønland boende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelsen i § 9, stk. 12, finder tilsvarende anvendelse.
5) Når opholdstilladelsen er betinget af, at en i Grønland boende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 11, og den i Grønland boende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.
6) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en i Grønland boende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 11, og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den i Grønland boende person ikke kan godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Bestemmelserne i § 9, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig.

Stk. 3. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages, såfremt en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen på baggrund af omstændigheder, der i Grønland kunne medføre udvisning fra Grønland efter kapitel 4. Inddragelse efter 1. pkt. sker i forbindelse med konsultationer i medfør af Schengenkonventionens artikel 25 med myndighederne i et Schengenland.

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 5. Ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse finder bestemmelsen i § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af § 9, stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 7, skal der tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 7, har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. i Grønland.

§ 20. Er der i medfør af §§ 7 eller 8 givet opholdstilladelse i Grønland til en udlænding, der er kommet til Grønland som led i en omfattende indstrømning af flygtninge, kan tilladelsen inddrages, såfremt Færøerne, Danmark eller et tredjeland har erklæret sig villigt til at modtage og yde den pågældende beskyttelse eller de omstændigheder, der begrundede opholdstilladelsen, klart er bortfaldet.

§ 21. En arbejdstilladelse i Grønland bortfalder, når udlændingens opholdstilladelse i Grønland bortfalder eller inddrages.

Kapitel 4

Udvisning

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold i Grønland i mere end de sidste 7 år, og en udlænding med opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7 eller 8 kan udvises fra Grønland, hvis

1) udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mindst 4 år eller på ubestemt tid eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
2) udlændingen for flere kriminelle forhold idømmes anstaltsanbringelse i mindst 2 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
3) udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mindst 2 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville

have medført anstaltsanbringelse af denne varighed, og udlændingen tidligere i Grønland er idømt anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse,

4) udlændingen for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer idømmes anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse,
5) udlændingen efter § 59, stk. 5, idømmes anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse,
6) udlændingen efter kriminalloven for Grønland § 16, § 40 a, § 49, § 51, § 52 a, jf. § 51, § 53, § 57, stk. 1, § 60, 1. pkt., § 67, stk. 1, 1. pkt., § 72, § 74, stk. 1, § 74 a, § 75, § 76 eller § 77, stk. 1, eller for forsætlig overtrædelse af kriminalloven for Grønland § 39 eller § 78 idømmes anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold i Grønland i mere end de sidste 3 år, kan udvises fra Grønland

1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
2) hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mindst 2 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
3) hvis udlændingen for flere kriminelle forhold idømmes anstaltsanbringelse i mindst 1 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
4) hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mindst 1 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed, og udlændingen tidligere i Grønland er idømt anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises fra Grønland

1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23,
2) hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse, dom til forsorg eller betinget dom, eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse, dom til forsorg eller betinget dom.

§ 25. En udlænding kan udvises fra Grønland, hvis

1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold i Grønland i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises fra Grønland, hvis

1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af kriminalloven for Grønland § 72, § 73, § 74, stk. 1, § 74 a, § 75, § 76 eller § 77, stk. 1, eller for forsætlig overtrædelse af kriminalloven for Grønland § 78, stk. 1, eller for overtrædelse af den grønlandske landstingslov om ind- og udførsel af varer § 1 eller § 45, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det kriminelle forhold,
2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen i Grønland kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold i Grønland i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises fra Grønland, hvis:

1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde i Grønland uden fornøden tilladelse.
2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold i Grønland og til hjemrejsen.
3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold i Grønland.

§ 25 b. En udlænding kan udvises fra Grønland, hvis udlændingen opholder sig i Grønland uden fornøden tilladelse.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning fra Grønland skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

1) udlændingens tilhørsforhold til det grønlandske samfund, herunder om udlændingen er kommet til Grønland som barn eller ganske ung,
2) varigheden af udlændingens ophold i Grønland,
3) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
4) udlændingens tilknytning til i Grønland boende personer,
5) udvisningens konsekvenser for udlændingens i Grønland boende nære familiemedlemmer,
6) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller Færøerne, Danmark eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og

7) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

§ 27. De i §§ 11, stk. 3, 17, stk. 1, 3. pkt., 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret i Grønland eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet i Grønland, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Grønland efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 5. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 6. Den tid, hvori en udlænding har været tilbageholdt forud for en senere domfældelse eller har været undergivet anstaltsanbringelse eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 27 a. Til brug for Udlændingestyrelsens og Indenrigsministeriets afgørelser om udvisning fra Grønland efter kapitel 4, jf. § 49, kan politiet uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om udlændingens kriminelle forhold, herunder om sigtelser for kriminelle forhold, til Indenrigsministeriet eller Udlændingestyrelsen.

Kapitel 5

Afvisning

§ 28. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse i Grønland, og en statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige, som ikke har fast bopæl i Grønland, kan afvises ved indrejsen i Grønland fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, i følgende tilfælde:

1) Hvis udlændingen har indrejseforbud til Grønland og ikke har visum hertil, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.
2) Hvis udlændingen ikke opfylder de bestemmelser om rejselegitimation, visum og indrejse, som er fastsat efter kapitel 7.
3) Hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at den pågældende vil tage ophold eller arbejde i Grønland uden fornøden tilladelse.
4) Hvis udlændingen ikke kan forevise dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder.
5) Hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold i Grønland og til enten hjemrejsen eller gennemrejsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse, og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler.
6) Hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen.
7) Hvis andre hensyn til Grønlands, Færøernes, Danmarks eller Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold i Grønland.

Stk. 2. Statsborgere i lande, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen eller Den Europæiske Union, skal afvises ved indrejsen i Grønland fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse i Grønland, eller en statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige, som ikke har fast bopæl i Grønland, kan afvises ved indrejsen i Grønland fra Færøerne, Danmark eller et andet Schengenland efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, jf. dog stk. 6. En statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige kan dog kun afvises efter stk. 1, nr. 2, såfremt den pågældende indrejser fra et ikke-nordisk land, jf. § 39, stk. 4.

Stk. 4. En udlænding, der ikke er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige, kan afvises ved indrejsen i Grønland, hvis den pågældende kan afvises efter de regler, der gælder på Færøerne, i Danmark eller i det andet nordiske land, hvortil den pågældende må antages at ville rejse.

Stk. 5. Afvisning efter stk. 1-4 kan endvidere ske indtil 3 måneder efter indrejsen i Grønland.

Stk. 6. Afvisning efter stk. 1-5 må dog ikke ske, hvis udlændingen i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, litra c, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Grønland. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 4, ret til at rejse gennem Grønland, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2-5.

Stk. 7. En udlænding, der meddeles afslag på eller frafalder en ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, eller hvis ansøgning om asyl i Grønland bortfalder efter § 40, stk. 8, kan uanset bestemmelserne i stk. 1-4 afvises i indtil 3 måneder fra indrejsen i Grønland.

Stk. 8. En udlænding, der ikke har fast bopæl i Grønland, kan uanset bestemmelserne i kapitel 1 afvises fra Grønland, såfremt det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Stk. 9. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer.

§ 29. (Ophævet)

Kapitel 5 a

(Sættes ikke i kraft for Grønland)

Kapitel 6

Forskellige regler om opholdstilladelse, udvisning og afvisning

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig i Grønland, skal udrejse af Grønland.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i sagen om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, til politiet, når der er meddelt endeligt afslag på opholdstilladelse i Grønland efter § 7, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, såfremt de i § 7, stk. 2, nævnte forhold foreligger. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

§ 32. En dom eller beslutning, hvorved en udlænding udvises fra Grønland, medfører, at udlændingens visum til Grønland og opholdstilladelse i Grønland bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig i Grønland (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning fra Grønland efter §§ 22-24 meddeles for

1) 3 år, hvis udlændingen idømmes dom til forsorg eller betinget dom eller idømmes anstaltsanbringelse i ikke over 3 måneder eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført dom til forsorg eller betinget dom eller anstaltsanbringelse af denne varighed,
2) 5 år, hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
3) 10 år, hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed,
4) bestandig, hvis udlændingen idømmes anstaltsanbringelse i mere end 2 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført anstaltsanbringelse af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-6, meddeles dog for mindst 5 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning fra Grønland efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning fra Grønland efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om det kriminalretlige ansvar, der er forbundet med overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud til Grønland bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 2, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7-9.

Stk. 7. Et indrejseforbud til Grønland meddelt en statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige kan senere ophæves, såfremt ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig i Grønland (indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse i Grønland.

§ 32 a. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7-8 eller afgørelser om bortfald eller inddragelse af en sådan opholdstilladelse skal tillige indeholde afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, hvis denne ikke udrejser frivilligt, jf. § 31.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i Grønland, beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse og beslutning om udvisning fra Grønland efter §§ 25 a eller 25 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglen i stk. 3, 1. pkt. Meddeles en udlænding, der er indkvarteret i Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, opholdstilladelse i Grønland, skal afgørelsen herom indeholde en frist for udrejse af Danmark.

Stk. 2. Meddeler Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 a, stk. 3, afslag på en ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, kan udlændingen pålægges at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingestyrelsen har meddelt

afslag på asyl i Grønland efter § 53 a, stk. 3. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og har haft bopæl i Grønland, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse i Grønland, 1 måned.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1, 1. pkt., inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive i Grønland, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og har haft bopæl i Grønland eller hidtil har haft opholdstilladelse i Grønland. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Indgives der ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 9, stk. 2, nr. 2, inden 10 dage efter, at Flygtningenævnet har meddelt afslag på opholdstilladelse i Grønland efter § 7, har dette opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. En sådan ansøgning har ikke opsættende virkning, hvis udlændingens asylsag er afgjort af Udlændingestyrelsen efter § 53 a, stk. 3, og udrejsefristen er overskredet.

Stk. 5. Indbringes en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen efter § 53 a, stk. 3, for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning.

Stk. 6. Indbringes en afgørelse truffet af indenrigsministeren efter § 9, stk. 2, nr. 2, for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller udlændingens udrejsefrist er overskredet.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 2, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning.

Stk. 8. Er udvisning fra Grønland sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulant behandling med mulighed for frihedsberøvelse i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 9. Ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 9, jf. § 10, stk. 2, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 10. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i Grønland.

Stk. 11. (Sættes ikke i kraft for Grønland).

§ 34. Indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding skal udvises eller afvises fra Grønland eller udsendes af Grønland under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig i Grønland efter reglerne i kapitel 1 og 3-5, og indtil en afgørelse herom kan iværksættes, kan politiet, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse i Grønland, bestemme, at udlændingen skal:

1) deponere sit pas, anden rejselegitimation og billet hos politiet,
2) stille en af politiet fastsat sikkerhed,
3) tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse og
4) give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter.

Stk. 2. Politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse i Grønland, bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, såfremt

1) udlændingen indgiver ansøgning om asyl ved eller efter indrejsen i Grønland og ikke medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt.,
2) udlændingen udebliver fra en afhøring ved Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt,
3) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
4) udlændingen ikke efterkommer politimesteren i Grønlands bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter politimesterens nærmere bestemmelse, jf. § 42 a, stk. 6, eller
5) politiet drager omsorg for udlændingens udrejse af Grønland og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 3, 1. pkt.

§ 35. En udlænding kan tilbageholdes, når der er bestemte grunde til at anse tilbageholdelse for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning fra Grønland kan fuldbyrdes, og når:

1) Udlændingen ikke har fast bopæl i Grønland, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning fra Grønland efter §§ 22-24.
2) Udlændingen er indrejst i Grønland i strid med et indrejseforbud til Grønland.

Stk. 2. Den grønlandske retsplejelovs bestemmelser om tilbageholdelse og forholdsregler, der træder i stedet derfor, finder i øvrigt anvendelse. Fristen for tilbageholdelsens eller forholdsreglens længde fastsættes af kredsdommeren på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

§ 36. Såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning eller for udvisning efter §§ 25 a og 25 b fra Grønland eller for udsendelse af Grønland af en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 i øvrigt ikke har ret til at opholde sig i Grønland, kan politiet bestemme, at den pågældende skal frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl i Grønland, kan den pågældende alene frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning fra Grønland efter § 25. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7 forventes eller er udtaget til behandling efter den i § 53 a, stk. 3, nævnte procedure, kan efter en konkret, individuel vurdering frihedsberøves, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse i Grønland under

asylsagsbehandlingen, medmindre de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige.

Stk. 2. En udlænding kan frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer politimesteren i Grønlands bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 6. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Grønland i medfør af § 7, kan endvidere frihedsberøves, hvis udlændingen udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt.

§ 37. En udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, skal, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse fremstilles for kredsdommeren, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Er frihedsberøvelsen efter § 36 iværksat umiddelbart i forlængelse af en anholdelse efter den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, §§ 13-17, regnes fristen fra tidspunktet for anholdelsen. Fremstillingen skal ske for kredsdommeren på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 16, stk. 3, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kredsdommeren beskikker en bisidder for udlændingen. Tidspunktet for frihedsberøvelsens iværksættelse og for fremstillingen for kredsdommeren anføres i retsbogen.

Stk. 3. Kredsdommerens afgørelse træffes ved beslutning, der kan indbringes for Grønlands landsret, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, og kapitel 6, § 22, jf. § 12, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Er udlændingen frihedsberøvet på afgørelsens tidspunkt, og findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i beslutningen en frist for fortsat tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af kredsdommeren, dog højst med 4 uger ad gangen. Er frihedsberøvelsen iværksat i medfør af § 36, stk. 1, 3. pkt., kan frihedsberøvelsen opretholdes efter denne bestemmelse i højst 7 dage fra frihedsberøvelsens iværksættelse efter § 36, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 4. Ved frihedsberøvelsens iværksættelse skal politiet gøre udlændingen bekendt med bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. Politiet skal endvidere gøre udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentation i Grønland eller i Danmark eller, såfremt udlændingen søger opholdstilladelse i Grønland efter § 7, med en repræsentant for Grønlandsk Røde Kors.

Stk. 5. Indbringelse, jf. stk. 3, har ikke opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om afvisning eller udvisning fra Grønland eller udsendelse af Grønland under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig i Grønland efter reglerne i kapitel 1 og 3-5.

Stk. 6. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 4, § 21, stk. 2-6, og § 22, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 37 a. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 15, finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der frihedsberøves i medfør af § 36.

Stk. 2. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 18 d, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af kredsdommeren i medfør af § 37, jf. § 36.

§ 37 b. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af kredsdommeren i medfør af § 37, jf. § 36, er under frihedsberøvelsen ikke undergivet andre indskrænkninger i sin frihed, end frihedsberøvelsens øjemed og opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet nødvendiggør. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, § 18 d, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 37 c. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 37 d. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af kredsdommeren i medfør af § 37, jf. § 36, har altid ret til ukontrolleret besøg af den beskikkede bisidder. En frihedsberøvet, der har ansøgt om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, har endvidere altid ret til ukontrolleret besøg af en repræsentant for Grønlandsk Røde Kors.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 5. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 37 e. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af kredsdommeren i medfør af § 37, jf. § 36, har ret til ukontrolleret brevveksling med den beskikkede bisidder, indenrigsministeren, Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Har udlændingen ansøgt om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, har vedkommende endvidere adgang til ukontrolleret brevveksling med Grønlandsk Røde Kors.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 37 f. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Kapitel 7

Kontrollen med udlændinges indrejse, ophold og udrejse m.v.

§ 38. Ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, skal ind- og udrejsekontrol i Grønland finde sted i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 7 og 8.

Stk. 2. Ind- og udrejsekontrol i Grønland må ikke finde sted ved grænsen til Færøerne, Danmark eller et andet Schengenland. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25.

Stk. 3. Indrejse i og udrejse af Grønland over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, må, medmindre andet er fastsat i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 5, 19 og 20, alene finde sted ved de grænseovergangssteder i Grønland (havne og lufthavne), der efter

forhandling med Grønlands landsstyre er godkendt af indenrigsministeren, og alene inden for disses åbningstid. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere vilkår for godkendelsen af en havn eller lufthavn som grænseovergangssted.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol i Grønland, herunder om politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer, udenlandske besætningsmedlemmers ophold i Grønland, om på- og afmønstring i Grønland af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer.

Stk. 5. I forbindelse med ind- og udrejsekontrol i Grønland efter stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., har politiet ret til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig indrejse i og udrejse af Grønland ikke finder sted.

Stk. 6. Politiet kan på grundlag af oplysninger og erfaringer vedrørende ulovligt ophold eller faktiske omstændigheder, som skaber en begrundet formodning om ulovligt ophold, eller med henblik på at forhindre ulovligt ophold standse og kontrollere personer efter indrejse i landet for at fastslå deres identitet, nationalitet eller opholdsret.

Stk. 7. Politiet kan foretage stempling af en udlændings pas eller anden rejselegitimation ved indrejse i eller udrejse af Grønland eller ved afvisning eller udvisning fra Grønland. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om politiets stempling af pas og anden rejselegitimation.

Stk. 8. Politiet kan til brug for ind- og udrejsekontrol og kontrollen som nævnt i stk. 6 modtage passageroplysninger fra toldmyndighederne.

Stk. 9. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kontrollen som nævnt i stk. 6, herunder om politiets adgang til passageroplysninger og oplysninger om køretøjer indsamlet ved brug af automatisk nummerpladegenkendelsesteknologi og om de pligter, der påhviler luftfartøjschefer og skibsførere.

§ 39. En udlænding skal ved indrejse og under ophold i Grønland og ved udrejse af Grønland være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter indenrigsministerens bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang passet eller rejselegitimationen skal være påtegnet visum til indrejse i eller udrejse af Grønland. Indenrigsministeren kan endvidere efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om visum, herunder om adgangen hertil, om visummets varighed og om de betingelser, der kan fastsættes for visummet.

Stk. 3. Passet eller rejselegitimationen skal ved indrejse i og udrejse af Grønland forevises for paskontrollen og under ophold i Grønland på begæring forevises for offentlige myndigheder. Ved indrejse i Grønland fra Færøerne, Danmark eller et andet Schengenland eller udrejse af Grønland til Færøerne, Danmark eller et andet Schengenland skal passet eller rejselegitimationen ikke forevises for paskontrollen, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre bestemme, at udlændinge til stadighed skal medføre deres pas eller anden legitimation under ophold i Grønland. Udlændinge- og integrationsministeren kan endvidere efter forhandling med Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler om de betingelser, som en udlænding, der ikke skal have udstedt visum for at indrejse og opholde sig i Grønland, skal opfylde ved indrejse og ophold i Grønland.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 gælder ikke for statsborgere i Finland, Island, Norge eller Sverige, der opholder sig i Grønland, eller som indrejser fra eller udrejser til Færøerne, Danmark eller et andet nordisk land. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fritage andre udlændinge for pligterne efter stk.1 og 3.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre regler om udstedelse af særlig rejselegitimation til udlændinge, der ikke kan skaffe sig pas, eller som af andre grunde har behov for et sådant dokument. Rejselegitimationen kan inddrages efter samme regler, som gælder om pas til danske statsborgere, eller når grundlaget for udstedelsen er bortfaldet.

§ 40. En udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i Grønland i henhold til denne lov kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig i Grønland. Udlændingen skal efter tilsigelse give personligt møde og på begæring stille sit pas eller sin rejselegitimation til rådighed ved behandlingen af ansøgninger i henhold til loven. Udlændingen skal oplyses om, at de oplysninger, der er nævnt i 1. og 2. pkt., kan videregives til efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden efter reglerne i kapitel 7 a. Andre personer, som skønnes at kunne bidrage med oplysninger til brug for sagens behandling, kan pålægges at meddele de i 1. pkt. nævnte oplysninger.

Stk. 2. En udlænding skal meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold, jf. § 42 a, stk. 4.

Stk. 3. Drager politiet omsorg for en udlændings udrejse af Grønland, skal udlændingen meddele de nødvendige oplysninger hertil og medvirke til tilvejebringelse af nødvendig rejselegitimation og visum og til udrejsen af Grønland i øvrigt. Kredsdommeren kan på begæring af politiet, hvis det skønnes fornødent, bestemme, at en udlænding, der ikke ønsker at medvirke dertil, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation, eller at udlændingens fingeraftryk, der er optaget i medfør af § 40 a, stk. 1 og 2, kan videregives til hjemlandets eller et andet lands repræsentation, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Kredsdommeren beskikker en bisidder for udlændingen. Kredsdommerens afgørelse træffes ved beslutning, der kan indbringes for Grønlands landsret, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, og kapitel 6, § 22, jf. § 12, om afgørelser, der træffes af Grønlands

landsret som 1. instans. Indbringelse, jf. 4. pkt., har ikke opsættende virkning. Ved kredsdommerens behandling af sagen finder den grønlandske retsplejelovs kapitel 4, § 21, stk. 2-6, og § 22, i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Afgiver en person en erklæring til oplysning i sager, der henhører under denne lov, kan udlændingemyndighederne kræve, at erklæringen afgives på tro og love.

Stk. 5. Den, der ved at afgive en urigtig erklæring eller på anden måde medvirker eller søger at medvirke til, at en udlænding opnår en opholdstilladelse i Grønland ved svig, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingesagens behandling. Kravet kan inddrives ved udlæg eller lønindeholdelse.

Stk. 6. Til oplysning i sager, der henhører under denne lov, kan der optages forhør for kredsdommeren, jf. den grønlandske retsplejelovs kapitel 8, § 1, og kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

Stk. 7. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, §§ 8-9 og 10-12, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Udebliver en udlænding, der har ansøgt om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, efter at være tilsagt personligt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet uden anmeldt lovligt forfald, bortfalder udlændingens ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om virkningerne af udeblivelse. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet.

§ 40 a. Der optages omgående fingeraftryk af en udlænding, som

1) søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, jf. dog stk. 11,
2) pågribes i forbindelse med forsøg på ulovligt at indrejse i Grønland fra et land, der ikke er tilsluttet Den Europæiske Union, og som ikke afvises, jf. § 28, eller som forbliver i Grønland uden at være frihedsberøvet i hele tidsrummet mellem pågribelsen og udsendelsen på grundlag af en afgørelse om afvisning, jf. § 28, eller
3) søger om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 7 eller § 8, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Der kan endvidere optages fingeraftryk af en udlænding,

1) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
2) som ikke søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, og som skal afvises, udvises eller udrejse af Grønland, såfremt der på baggrund af pågældendes dokumenter, ejendele, økonomiske midler og andre personlige forhold er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil indrejse på ny og ansøge om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2,
3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation eller identitetskontrol af den pågældende,
4) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende, eller
5) hvis udlændingen er omfattet af § 58 g.
6) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
7) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
8) (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 3. Fingeraftryk, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af politiet. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4. Fingeraftryk, der modtages fra udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, kan registreres i det i stk. 3 nævnte edb-register.

Stk. 5. Fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, slettes 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket.

Stk. 6. Fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, kan til brug for identifikation af den pågældende udlænding manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Grønland.

Stk. 7. Fingeraftryk, der er optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Grønland eller sikret som bevis i en kriminalsag, kan til brug for efterforskningen af et kriminelt forhold manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk, der er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register.

Stk. 8. Fingeraftryk, der modtages som led i en international efterlysning, kan manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk, der er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register. Oplysninger fra edb-registret kan til brug for besvarelse af en international efterlysning videregives til den internationale politisamarbejdsorganisation eller den udenlandske myndighed, der har udsendt efterlysningen.

Stk. 9. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt videregive fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, til udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet og Hjemrejsestyrelsen kan endvidere med henblik på identifikation af en udlænding eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument videregive fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til internationale politisamarbejdsorganisationer.

Stk. 10. Optagelse af fingeraftryk skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader det. Indgrebet kan om nødvendigt ske med den fornødne magtanvendelse.

Stk. 11. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand til at afgive fingeraftryk. Hvis udlændingen er under 18 år, optages der alene fingeraftryk efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren er uledsaget

og er fyldt 6 år, eller hvis der indgives ansøgning om udstedelse af et opholdskort til udlændingen.

Stk. 12. Stk. 3-9 finder ikke anvendelse, hvis fingeraftryk optages efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort.

Stk. 13. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 14. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares fingeraftryk, der er optaget efter stk. 1, nr. 1 og 3, i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket. Fingeraftryk, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 15. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 16. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 14.

§ 40 b. Der optages personfotografi af en udlænding, som søger om opholdstilladelse efter § 7 eller om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 7 eller § 8, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Der kan endvidere optages personfotografi af en udlænding,

1) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation eller identitetskontrol af den pågældende,
2) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse af identitetskort eller andet legitimationsdokument til den pågældende,
3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende, eller
4) hvis udlændingen er omfattet af § 58 g.

Stk. 3. Personfotografi, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt register, der føres af politiet. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4. Personfotografi, der modtages fra udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, kan registreres i det i stk. 3 nævnte register.

Stk. 5. Personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, slettes 10 år efter optagelsen af personfotografiet.

Stk. 6. Personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, kan til brug for identifikation af den pågældende udlænding manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Grønland.

Stk. 7. Personfotografi, der er optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Grønland, kan til brug for efterforskningen af et kriminelt forhold manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi, der er registreret i det i stk. 3 nævnte register.

Stk. 8. Personfotografi, der modtages som led i en international efterlysning, kan manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi, der er registreret i det i stk. 3 nævnte register. Oplysninger fra registret kan til brug for besvarelse af en international efterlysning videregives til den internationale politisamarbejdsorganisation eller den udenlandske myndighed, der har udsendt efterlysningen.

Stk. 9. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt videregive personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, til indenlandske og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet og Hjemrejsestyrelsen kan endvidere med henblik på identifikation af udlændingen eller med henblik på udstedelse af eller fremskaffelse af rejsedokument videregive personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til internationale politisamarbejdsorganisationer.

Stk. 10. Optagelse af personfotografi skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader det. Indgrebet kan om nødvendigt ske med den fornødne magtanvendelse.

Stk. 11. Hvis udlændingen er under 18 år, optages der alene personfotografi efter stk. 1 til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren er uledsaget, eller hvis der indgives ansøgning om udstedelse af et opholdskort til udlændingen.

Stk. 12. Stk. 3-9 finder ikke anvendelse, hvis personfotografi optages efter stk. 1 til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort.

Stk. 13. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 20 år efter optagelsen af personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af personfotografiet. Personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 14. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 15. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 13.

§ 40 c. Ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2-4, eller § 9, stk. 2, nr. 1 eller 4, kan Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren oplyser.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan kræve, at en uledsaget udlænding, der oplyser at være under 18 år, medvirker til en lægelig undersøgelse med henblik på at fastslå udlændingens alder.

§ 40 d. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 40 e. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration foretager i egne sagsbehandlingssystemer den endelige registrering af følgende oplysninger om udlændinge, der ikke er omfattet af § 1, og som meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9:

1) Navn,
2) fødselsdato,
3) fødselsland og
4) statsborgerskabsforhold.

§ 40 f. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 eller ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. Undtagelsen i 1. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages personfotografi af udlændingen.

Stk. 4. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. Undtagelsen i 2. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages fingeraftryk af udlændingen.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Fingeraftryk og personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 6. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

§ 40 g. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om visum til Grønland, i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.

Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet, eller indtil udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

§ 40 h. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 40 i. Nationalt ID-center afgiver udtalelser og yder rådgivning og bistand til offentlige myndigheder i Grønland i forhold til spørgsmål om fastlæggelse og kontrol af identiteten på udlændinge, når dette har betydning for myndighedernes opgavevaretagelse. Nationalt ID-center etablerer endvidere et id-netværk.

Stk. 2. De offentlige myndigheder, som udlændinge- og integrationsministeren i medfør af stk. 7 kan beslutte skal være omfattet af stk. 1, kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, til Nationalt ID-center, hvis videregivelsen er nødvendig for varetagelsen af centerets funktioner.

Stk. 3. Oplysninger, som Nationalt ID-center modtager i medfør af stk. 2, registreres og opbevares i en database, der føres af centeret, og kan behandles af centeret til de formål, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Nationalt ID-center udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

Stk. 5. Fastlæggelsen af Nationalt ID-centers overordnede strategi, prioriteringer og indsatsområder såvel som retningslinjerne for centerets langsigtede virksomhed og udvikling sker i Nationalt ID-centers referencegruppe. Nationalt ID-centers leder deltager i referencegruppens møder.

Stk. 6. Nationalt ID-center afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til udlændinge- og integrationsministeren. Beretningen offentliggøres.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige myndigheder der er omfattet af stk. 1.

§ 41. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler om, at udlændinge af hensyn til statens sikkerhed eller opretholdelsen af ro og orden har pligt til at melde sig hos en offentlig myndighed.

§ 42. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler, hvorefter den, der mod eller uden vederlag yder logi til eller stiller lejrplads til rådighed for udlændinge i Grønland, skal føre fortegnelse over udenlandske gæster og give politiet underretning om deres ankomst til og afrejse fra Grønland. Fortegnelsen skal til enhver tid kunne forevises politiet.

Stk. 2. Udlændinge skal meddele de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af pligten efter stk. 1.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte fortegnelser over udenlandske gæster, herunder om fortegnelsernes udformning, indhold og førelse, om de

oplysninger, som udlændinge efter stk. 2 skal meddele, om de dokumenter, udlændinge skal fremvise, og om de udgifter, der påhviler den, der efter stk. 1 har pligt til at føre fortegnelsen.

§ 42 a. Udlændingestyrelsen bestemmer efter forhandling med Grønlands landsstyre, om en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Grønland i henhold til § 7, skal tage ophold i Danmark på et indkvarteringssted for udlændinge, der opholder sig i Danmark og har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i henhold til den danske udlændingelovs § 7. Den danske udlændingelovs §§ 34-37 f, § 40, stk. 3, 6 og 7, § 42 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-9, §§ 42 b-42 d, og § 43, stk. 1, 2 og 5, og forskrifter udstedt i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse. Påhviler det efter denne lov en udlænding, der er indkvarteret i Danmark, jf. 1. pkt., at udrejse af Grønland, skal udlændingen udrejse af Danmark inden for den fastsatte udrejsefrist, jf. § 33. Meddeles en udlænding, der er indkvarteret i Danmark, jf. 1. pkt., opholdstilladelse i Grønland, skal udlændingen udrejse af Danmark inden for den fastsatte udrejsefrist, jf. § 33. En udlænding, der er indkvarteret i Danmark, jf. 1. pkt., kan udvises af Danmark efter reglerne i den danske udlændingelov.

Stk. 2. Indtil en udlænding som nævnt i stk. 1 er overført til Danmark efter Udlændingestyrelsens bestemmelse herom, jf. stk. 1, 1. pkt., får udlændingen udgifterne til underhold i Grønland dækket af Udlændingestyrelsen, jf. dog stk. 3 og 4. Har en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt., efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke ret til at opholde sig i Grønland, får udlændingen udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke:

1) Hvis udlændingen har lovligt ophold i Grønland i medfør af § 1 eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse i Grønland efter § 9.
2) Hvis udlændingen har indgået ægteskab med en i Grønland boende person, medmindre særlige grunde foreligger.
3) Hvis udlændingens opholdssted ikke kendes.
4) Hvis udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Stk. 2, 1. pkt., gælder dog, uanset om udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter den grønlandske landstingsforordning om hjælp fra det offentlige til forsørgelse.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens underhold, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Udlændingestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinjer for beregningen af udgifterne til underhold, herunder fastsætte gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode. Udgifterne til underhold kan inddrives ved udlæg eller lønindeholdelse.

Stk. 5. Politimesteren i Grønland drager omsorg for indkvartering i Grønland af udlændinge som nævnt i stk. 2, jf. stk. 3, og for dækning af de i stk. 2, jf. stk. 3 og 4, nævnte udgifter til underhold. Politimesteren i Grønlands udgifter i medfør af 1. pkt. dækkes af Udlændingestyrelsen.

Stk. 6. Politimesteren i Grønland kan bestemme, at en i stk. 2, jf. stk. 3, nævnt udlænding, uanset om den pågældende selv har tilstrækkelige midler til sit underhold, skal tage ophold efter politimesteren i Grønlands nærmere bestemmelse, om fornødent i Danmark.

Stk. 7. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 2, jf. stk. 3, ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser, såfremt

1) udlændingen udebliver fra en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet, hvortil den pågældende er indkaldt,
2) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
3) udlændingen ikke efterkommer politimesteren i Grønlands bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter politimesteren i Grønlands nærmere bestemmelse, jf. stk. 6,
4) udlændingen ikke efterkommer politiets bestemmelse om en i § 34 nævnt foranstaltning,
5) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
6) udlændingen er efterlyst af politiet med henblik på forkyndelse, udrejsekontrol eller udsendelse af Grønland eller
7) politiet drager omsorg for udlændingens udrejse af Grønland og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 40, stk. 3, 1. pkt.

Stk. 8. Udlændingestyrelsen skal, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der indgiver ansøgning om asyl ved eller efter indrejsen i Grønland og ikke medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser.

§ 42 b. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler om erstatning for skader, som udlændinge, der opholder sig i Grønland og er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3, forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres de pågældende udlændinge eller disses ejendele. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.

§ 42 c. Børn i den undervisningspligtige alder, der opholder sig i Grønland og er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3, skal deltage i undervisning.

Stk. 2. For andre udlændinge, der opholder sig i Grønland og er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3, kan der tilrettelægges tilbud om undervisning.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 42 d. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2-3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. En udlænding, der opholder sig i Grønland og er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3, må deltage i ulønnet humanitært arbejde eller andet frivilligt arbejde.

Stk. 5-7. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 43. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. Såfremt politiet drager omsorg for en udlændings udrejse af Grønland, skal udlændingen afholde de udgifter, der for udlændingens eget vedkommende er forbundet hermed. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbig af statskassen.

Stk. 3. Føreren og den, der har rådighed over et skib eller luftfartøj, som har bragt en udlænding til Grønland, samt dennes herværende repræsentant har pligt til uden udgift for staten straks at sørge for udlændingens udrejse af eller tilbagerejse fra Grønland, såfremt udlændingen bliver afvist efter reglerne i kapitel 5. De har endvidere pligt til at erstatte statens udgifter ved rømte eller agterudsejlede besætningsmedlemmer og blindpassagerers ophold, tilbageførelse til skibet eller luftfartøjet eller udsendelse. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere bestemmelser om størrelsen af den i 2. pkt. nævnte erstatning.

Stk. 4. Den, der har bistået en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig i Grønland, og den, der har beskæftiget en udlænding uden arbejdstilladelse i Grønland, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens ophold i og udrejse af Grønland.

Stk. 5. Krav efter stk. 2-4 kan inddrives ved udlæg eller lønindeholdelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse ved indrejse i Grønland fra Færøerne, Danmark eller et andet Schengenland. Stk. 3 finder dog anvendelse, hvis der er indført indrejsekontrol ved grænsen i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2, og udlændinge- og integrationsministeren har truffet beslutning efter § 59 a, stk. 2.

§ 43 a. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 44. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler om betaling for ansøgninger om visum til Grønland og for ansøgninger, der indgives i Grønland om opholds- og arbejdstilladelse i Grønland.

Stk. 2. For udstedelse af dansk rejselegitimation til udlændinge betales et beløb svarende til beløbet for udstedelse af danske pas, jf. den for Grønland gældende paslovs § 4 a.

§ 44 a. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration videregiver uden udlændingens samtykke til Naalakkersuisut oplysninger om,

1) at udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller er fritaget for opholdstilladelse efter § 5, stk. 2,
2) at udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller afslag herpå,
3) at udlændingen er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse efter afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. nr. 2, eller
4) at udlændingens opholdstilladelse er nægtet forlænget, er bortfaldet eller er inddraget, og om udfaldet af en eventuel klage herover.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen administrerer Udlændingeinformationsportalen (UIP), der indeholder personoplysninger om udlændinge og oplysninger om udlændinges ophold m.v. Udlændingestyrelsen kan give andre myndigheder og private organisationer adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af myndighedens eller organisationens opgaver efter udlændingeloven som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning eller anden lovgivning.

Stk. 3. Myndigheder og private organisationer, der har adgang til Udlændingeinformationsportalen (UIP), kan uden udlændingens samtykke indhente de oplysninger i UIP, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens eller organisationens virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden eller organisationen skal træffe efter udlændingeloven som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning eller anden lovgivning.

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 5. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 6. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan videregives gennem Udlændingeinformationsportalen (UIP).

Stk. 7-11. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 12. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration videregiver uden udlændingens samtykke til den arbejdsgiver eller de arbejdsgivere, som udlændingen har arbejdet for inden for de seneste 3 måneder, oplysning, hvis udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller hvis udlændingens opholdstilladelse er nægtet forlænget, er konstateret bortfaldet eller er inddraget.

Stk. 13-20. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 45. Ved aftale med fremmede regeringer eller mellemfolkelige organisationer eller ved bestemmelse fastsat af indenrigsministeren efter forhandling med Grønlands landsstyre kan der ske lempelse af reglerne om opholds- og arbejdstilladelse i Grønland i forhold til visse lande og visse grupper af udlændinge.

Kapitel 7 a

Udveksling af oplysninger mellem udlændingemyndighederne og efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden m.v.

§ 45 a. Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til efterretningstjenesterne, i det omfang videregivelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Stk. 2. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlænding til Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet,

i det omfang videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter denne lov.

Stk. 3. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke indbyrdes udveksle oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke elektronisk indhente oplysninger om en udlænding fra registre og systemer i Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, i det omfang indhentelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Stk. 5. Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udenrigsministeriet og efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke udveksle oplysninger fra en sag omfattet af § 47, stk. 1, i det omfang dette kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver eller udenrigsministerens behandling af sager efter § 47, stk. 1.

§ 45 b. Til brug for behandlingen af en sag efter denne lov vurderer justitsministeren, om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen af sagen.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlænding, vurderingen angår. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at oplysninger som nævnt i 1. pkt. af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlændingemyndighed, der skal træffe afgørelse i sagen.

§ 45 c. Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Grønland.

Stk. 2. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation og kriminalretlig forfølgning af personer, der kan mistænkes for en særlig grov lovovertrædelse begået i eller uden for Grønland.

Stk. 3. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation af ofre for eller vidner til en konkret særlig grov lovovertrædelse begået i eller uden for Grønland.

Kapitel 8

Kompetence- og klageregler m.v.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 5, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a og § 51, stk. 2, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Udlændingestyrelsens afgørelser kan, bortset fra de i § 33, § 42 a, stk. 1, 1. pkt., og § 53 a nævnte afgørelser, påklages til indenrigsministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de af stk. 1 og 2 omfattede sager.

Stk. 4. I sager, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse efter denne lov, kan Udlændingestyrelsen indhente en udtalelse fra Grønlands landsstyre vedrørende den pågældende sag. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med Grønlands landsstyre nærmere regler herom.

§ 46 a. Afgørelse om opholdstilladelse i Grønland efter § 9, stk. 2, nr. 2, træffes af indenrigsministeren. I sager, hvor indenrigsministeren træffer afgørelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, indhenter indenrigsministeren en udtalelse fra Grønlands landsstyre vedrørende den pågældende sag. § 46, stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 46 b. Ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, stk. 4, behandles kun, hvis ansøgningen indeholder oplysninger om ansøgerens tilknytning til Grønland.

Stk. 2. Vedkommende danske diplomatiske eller konsulære repræsentation skal påse, at ansøgningen opfylder betingelsen i stk. 1, og kan afvise ansøgningen, såfremt dette ikke er tilfældet. Beslutningen om afvisning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§§ 46 c-46 d. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 47. Opholdstilladelse til personer, som nyder diplomatiske rettigheder, samt til deres familiemedlemmer meddeles af udenrigsministeren.

Stk. 2. Der kan efter aftale mellem indenrigsministeren og udenrigsministeren og efter forhandling med Grønlands landsstyre gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede visum til Grønland og opholdstilladelse i Grønland.

§ 47 a. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og politiet kan udstede visum ved indrejsen i Grønland samt udstede tilbagerejsetilladelse til en udlænding, der lovligt opholder sig i Grønland.

§ 47 b. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfotografi, jf. § 40 f. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9.

Stk. 2. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, jf. § 40 f. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9.

§ 48. Afgørelse om afvisning ved indrejsen i Grønland, jf. §§ 28, stk. 1-4, og afgørelse efter § 42 a, stk. 6, kan træffes af politimesteren i Grønland. Afgørelser efter § 30, § 33, stk. 8, § 34, § 36, § 40, stk. 6 og 7, §§ 40 a og 40 b og § 43, stk. 2 og 3, kan træffes af Rigspolitichefen eller politimesteren i Grønland. De i 1. og 2. pkt. nævnte afgørelser kan påklages til indenrigsministeren. Klagen har ikke opsættende virkning. Politiets afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter § 36 kan dog kun påklages til indenrigsministeren, såfremt afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter § 37. Politiets afgørelser efter § 33, stk. 8, og afgørelser efter § 42 a, stk. 6, som er truffet af politimesteren i Grønland, kan ikke indbringes for indenrigsministeren.

§ 48 a. Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning fra Grønland efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning fra Grønland efter § 25 b og i givet fald udsendelse af Grønland.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7 behandles ikke, før der er truffet afgørelse efter stk. 1 og udlændingen i givet fald er udrejst af Grønland. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 4. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om undladelse af afvisning eller udvisning fra Grønland og udsendelse af Grønland, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Grønlandsk Røde Kors. Indenrigsministeren kan efter forhandling med Grønlands landsstyre fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig i Grønland, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Grønlandsk Røde Kors.

§§ 48 b-48 c. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 48 d. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 48 a kan påklages til indenrigsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

§ 48 e. Når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7, kan opholde sig i Grønland eller Danmark under asylsagens behandling, registrerer Udlændingestyrelsen den pågældende som asylansøger.

Stk. 2. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse efter § 48 a, stk. 1, foretager politiet en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning. Udlændingestyrelsen træffer herunder bestemmelse om udfyldelse af ansøgningsskema og afhøring af udlændingen.

§ 49. Når en udlænding dømmes for kriminelt forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises fra Grønland i medfør af §§ 22-24. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbuddets varighed, jf. § 32, stk. 1 og 2.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter den grønlandske retsplejelovs almindelige regler har fået beskikket en bisidder, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 nævnte sager efter anmodning beskikkes en bisidder for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse i Grønland efter §§ 7 eller 8, og som er udvist fra Grønland ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse i Grønland efter § 7.

§ 50. Er udvisning fra Grønland efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for kredsdommeren, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans, ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan kredsdommeren beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Den grønlandske retsplejelovs kapitel 5, §§ 1-4, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af kredsdommeren, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en bisidder for udlændingen. Kredsdommeren kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, § 37 a, § 37 b, § 37 d, stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 37 e, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Kredsdommerens afgørelse træffes ved beslutning, der kan indbringes for Grønlands landsret, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, og kapitel 6, §

22, jf. § 12, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

§ 50 a. Er udvisning fra Grønland sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i kriminalloven for Grønland § 102, stk. 2 eller 3, er idømt anstaltsanbringelse på ubestemt tid, eller efter § 113, stk. 1, er dømt til anbringelse, træffer kredsretten i forbindelse med en afgørelse efter kriminalloven for Grønland § 108, stk. 1, eller § 113, stk. 3, om ændring af foranstaltningen, der indebærer løsladelse eller udskrivning, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter kriminalloven for Grønland § 113, stk. 1, uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en foranstaltning, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for kredsretten, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver kredsretten udvisningen. Kredsdommeren beskikker en bisidder for udlændingen. Kredsrettens afgørelse træffes ved beslutning, der kan indbringes for Grønlands landsret, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, og kapitel 6, § 22, jf. § 12, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Kredsdommeren kan bestemme, at udlændingen skal tilbageholdes, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

§ 51. Overføres forfølgningen i en kriminalsag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl i Grønland, til Færøerne, Danmark eller et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises fra Grønland, såfremt forfølgningen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding uden for Grønland idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning i Grønland, kan der under de i §§ 22-25 b nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Grønland, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved kredsdommeren i den retskreds, hvor den pågældende bor, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Kredsdommerens afgørelse træffes ved beslutning.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for kredsretten i den retskreds, hvor udlændingen har bopæl, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i Grønland, for Grønlands Landsret, hvis afgørelsen går ud på:

1) nægtelse af opholdstilladelse i Grønland med henblik på varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 3 eller 4,
2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse eller
3) (Sættes ikke i kraft for Grønland)
4) udvisning fra Grønland efter § 25 a af en udlænding, som er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og har fast bopæl i Grønland.
   b) (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. Sagen indbringes for kredsretten af Udlændingestyrelsen, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Kredsretten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør kredsretten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt kredsdommeren finder det fornødent, beskikkes der en bisidder for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Kredsretten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for kredsretten har ikke opsættende virkning, medmindre kredsretten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Kredsretten afgør ved beslutning, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Beslutningen kan indbringes for Grønlands landsret, jf. dog den grønlandske retsplejelovs kapitel 1, § 13, stk. 2, og kapitel 6, § 22, jf. § 12, om afgørelser, der træffes af Grønlands landsret som 1. instans.

§ 53. Flygtningenævnet består af en formand og et af indenrigsministeren fastsat antal næstformænd og andre medlemmer.

Stk. 2. Ved nævnets behandling af en sag omfattet af § 53 a, stk. 1, medvirker foruden formanden eller en af næstformændene 4 medlemmer, hvoraf 1 medlem beskikkes efter indstilling fra Grønlands landsstyre, 1 medlem beskikkes efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, 1 medlem beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet og 1 medlem beskikkes efter indstilling fra udenrigsministeren.

Stk. 3. Drøftelse af spørgsmål om almindelige retningslinjer for nævnets arbejde m.v. i sager omfattet af § 53 a, stk. 1, sker i nævnets koordinationsudvalg, der sammensættes som nævnt i stk. 2 og så vidt muligt består af faste medlemmer.

Stk. 4. Sager, hvor Udlændingestyrelsen har meddelt afslag på asyl i Grønland under henvisning til, at de i § 7,

stk. 4, nævnte betingelser ikke er opfyldt, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene.

Stk. 5. Sager, hvor betingelserne for at opnå asyl i Grønland åbenbart må anses for at være opfyldt, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene.

Stk. 6. Sager, hvor der er anmodet om genoptagelse af en afgørelse truffet af Flygtningenævnet efter § 53 a, stk. 1, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene, når der ikke er grund til at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse.

Stk. 7. Formanden og næstformændene skal være dommere. Medlemmerne beskikkes af indenrigsministeren for en periode på højst 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 8. Har et medlem forfald, kan der i særlige tilfælde udpeges eller beskikkes et andet medlem. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 53 a. For Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om følgende spørgsmål, jf. dog stk. 3:

1) Nægtelse af opholdstilladelse i Grønland til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af §§ 7 eller 8.
2) Bortfald efter §§ 17 og 17 a og inddragelse efter §§ 19 eller 20 af en opholdstilladelse i Grønland, der er givet efter §§ 7 eller 8.
3) Nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument.
4) Udsendelse efter § 49 a af en udlænding, som har haft opholdstilladelse i Grønland.

Stk. 2. Afslår Udlændingestyrelsen at give opholdstilladelse i Grønland efter § 7 til en udlænding, der opholder sig i Grønland eller i Danmark, jf. § 42 a, stk. 1, eller træffer Udlændingestyrelsen efter § 49 a afgørelse om, at en udsendelse ikke vil være i strid med § 31, anses afgørelsen for påklaget til Flygtningenævnet. Påklage af en afgørelse som nævnt i stk. 1 har opsættende virkning.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen kan, efter at sagen har været forelagt for Dansk Flygtningehjælp, bestemme, at afgørelsen i en sag omfattet af § 53 a, stk. 1, herunder en sag om opholdstilladelse i Grønland efter § 7, stk. 4, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for Flygtningenævnet.

Stk. 4. Udlændingestyrelsens afgørelser som nævnt i stk. 1 skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 1-3.

Stk. 5. Politiet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlændings kriminelle forhold, herunder om sigtelser for kriminelle forhold, til Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, hvis den pågældende har ansøgt om opholdstilladelse efter §§ 7-8 eller er omfattet af § 42 a, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 3.

§ 53 b. Udlændingestyrelsen underretter Flygtningenævnet om afgørelser omfattet af § 53 a, stk. 1, som ikke har kunnet indbringes for nævnet, fordi Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom efter reglen i § 53 a, stk. 3. Flygtningenævnet kan bestemme, at bestemte grupper af sager skal kunne indbringes for nævnet.

§ 54. Indbringes en afgørelse omfattet af § 53 a, stk. 1, for Flygtningenævnet, fremsender Udlændingestyrelsen sagens akter til nævnet med oplysninger om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder. Nævnet drager i øvrigt selv omsorg for sagens oplysning og træffer bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner og om tilvejebringelse af andre bevismidler.

Stk. 2. Under nævnets behandling af en klage over Udlændingestyrelsens afgørelse i en sag vedrørende ansøgning om opholdstilladelse i Grønland efter § 7 kan Flygtningenævnets formand eller en af næstformændene beslutte, at der ikke kan fremlægges dokumenter eller andre bevismidler, som kunne være fremlagt under Udlændingestyrelsens behandling af sagen. Under nævnets behandling af en ansøgning om genoptagelse af en af nævnet truffet afgørelse efter § 53 a, stk. 1, kan Flygtningenævnets formand eller en af næstformændene beslutte, at der ikke kan fremlægges dokumenter eller andre bevismidler, som er omfattet af 1. pkt. eller kunne være fremlagt under nævnets tidligere behandling af sagen.

§ 55. Flygtningenævnet kan om fornødent beskikke en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 2. Kan det ud fra hensynet til sagens fremme ikke anses for forsvarligt, at den advokat, som udlændingen ønsker beskikket, medvirker, kan Flygtningenævnet nægte at beskikke den pågældende som advokat for udlændingen. Ønsker udlændingen i stedet en anden advokat beskikket, skal Flygtningenævnet beskikke den pågældende, medmindre beskikkelse kan nægtes efter 1. pkt.

Stk. 3. Udlændingen og dennes advokat skal have lejlighed til at gøre sig bekendt med det materiale, der indgår i nævnets behandling, og til at udtale sig herom.

Stk. 4. Hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter eller hensynet til tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, kan bestemmelsen i stk. 3 fraviges i fornødent omfang.

§ 56. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henviser en sag omfattet af § 53 a, stk. 1, til behandling efter § 53, stk. 2 eller 4-6.

Stk. 2. Såfremt udlændingen eller den beskikkede advokat begærer det, har udlændingen ret til mundtligt at forelægge sin sag for nævnet, jf. dog stk. 3 og 4. Nævnet bestemmer, om den øvrige behandling af sagen skal være mundtlig, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Sager, der behandles efter § 53, stk. 4-6, behandles på skriftligt grundlag.

Stk. 4. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan henvise en sag omfattet af § 53 a, stk. 1, der skal behandles efter § 53, stk. 2, til behandling på skriftligt grundlag, hvis:

1) klagen må anses for grundløs,
2) der er meddelt opholdstilladelse i Grønland efter § 7, stk. 2, men udlændingen påberåber sig at være omfattet af § 7, stk. 1 (statusændringssag),

3) sagen vedrører meddelelse af opholdstilladelse i Grønland efter § 7, stk. 4, under henvisning til de i § 7, stk. 1 eller 2, nævnte betingelser,
4) sagen vedrører nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument,
5) sagen vedrører meddelelse af opholdstilladelse i Grønland efter § 7 til indrejsende familiemedlemmer til en udlænding, der tidligere er meddelt opholdstilladelse i Grønland efter § 7 (konsekvensstatussag), eller
6) forholdene i øvrigt taler for anvendelse af denne behandlingsform.

Stk. 5. Sager, der er henvist til behandling på skriftligt grundlag efter stk. 4, nr. 1, kan henvises til mundtlig behandling.

Stk. 6. Nævnets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed skal det resultat, som er gunstigst for den pågældende klager, være gældende. Afgørelsen skal ledsages af grunde.

Stk. 7. Nævnets afgørelser er endelige.

Stk. 8. Indenrigsministeren fastsætter Flygtningenævnets forretningsorden efter forhandling med nævnet.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning fra Grønland af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning fra Grønland indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens kriminelle forhold, herunder om sigtelser for kriminelle forhold, til Udlændingestyrelsen.

§ 58. Om salær og godtgørelse for udlæg til bisiddere og advokater, der beskikkes efter § 37, stk. 2, § 40, stk. 3, 3. pkt., § 49, stk. 3, § 50, stk. 2, 3. pkt., § 50 a, stk. 2, 3. pkt., § 52, stk. 4, og § 55, stk. 1, gælder samme regler som efter bekendtgørelse om afholdelse af udgifter i forbindelse med behandlingen af retssager i Grønland eller den danske retsplejelovs kapitel 31.

§ 58 a. Folketingets Ombudsmands virksomhed omfatter ikke Flygtningenævnet, jf. dog § 17 i lov om Folketingets Ombudsmand.

Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af Schengenkonventionen m.v.

§ 58 b. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må i det omfang, det følger af Schengenkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

§ 58 c. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 58 d. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser til gennemførelse af Schengenkonventionen.

§ 58 e. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 58 f. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 58 g. Rigspolitichefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis den pågældende er udvist fra Grønland i medfør af §§ 22, 23, 24, nr. 1, eller 25, 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er udvist fra Grønland i medfør af § 24, nr. 2, såfremt den pågældende er idømt anstaltsanbringelse i mindst 1 år eller i henhold til § 113 i kriminalloven for Grønland en foranstaltning, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en anstaltsanbringelse af denne varighed.

§ 58 h. Udlændingestyrelsen forestår efter forhandling med Grønlands landsstyre konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Stk. 2. Finder Udlændingestyrelsen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, sletter Rigspolitichefen den pågældende i Schengeninformationssystemet.

Kapitel 9

Sanktionsbestemmelser

§ 59. En udlænding kan idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland, hvis den pågældende:
1) Indrejser eller udrejser uden om paskontrollen i Grønland eller på Færøerne, i Danmark eller et andet nordisk land eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2. Ved idømmelsen af foranstaltningen skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.
2) Ved bevidst urigtige oplysninger eller svigagtige fortielser skaffer sig adgang til landet gennem paskontrollen eller skaffer sig visum, pas eller anden rejselegitimation eller tilladelse til ophold eller arbejde i Grønland. Ved idømmelsen af foranstaltningen skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 2. En udlænding, som opholder sig i Grønland uden fornøden tilladelse, kan idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland. Ved idømmelsen af foranstaltningen skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 3. En udlænding, som arbejder i Grønland uden fornøden tilladelse, kan idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland.

Stk. 4. Ved idømmelsen af foranstaltningen efter stk. 3 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at ud-

lændingen ikke har ret til at opholde sig i Grønland, eller at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 5. Den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, kan idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland.

Stk. 6. Ved idømmelsen af foranstaltningen efter stk. 5 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har ret til at opholde sig i Grønland. Det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået under en eller flere af de i 1. pkt. nævnte omstændigheder og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Stk. 7. Er der ved en overtrædelse af stk. 5 opnået en økonomisk fordel, kan denne konfiskeres efter reglerne i kapitel 37 i kriminallov for Grønland. Kan der ikke ske konfiskation, skal der ved idømmelsen af foranstaltninger tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 8. En person kan idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland, hvis den pågældende

1) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse på eller rejse gennem Grønland,
2) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at opholde sig i Grønland,
3) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse i Grønland med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land,
4) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land,
5) for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land eller
6) ved at stille husrum eller transportmidler til rådighed for en udlænding forsætligt bistår den pågældende med at arbejde i Grønland uden fornøden tilladelse.

Stk. 9. Ved idømmelsen af foranstaltninger efter stk. 8, nr. 2 og 6, skal det betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at bistanden er ydet for vindings skyld eller i gentagelsestilfælde, eller at der ved samme dom dømmes for flere forhold af forsætlig bistand til ulovligt ophold eller arbejde i Grønland.

§ 59 a. Den, der bringer en udlænding til Grønland, idømmes bøde efter kriminallov for Grønland, såfremt den pågældende udlænding ved indrejse i Grønland eller i transit i en grønlandsk lufthavn ikke er i besiddelse af fornøden rejselegitimation og visum, jf. § 39.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra Færøerne, fra Danmark eller fra et andet Schengenland end Danmark, medmindre udlændinge- og integrationsministeren har truffet beslutning om, at stk. 1 skal finde anvendelse, i forbindelse med at der er indført indrejsekontrol ved grænsen i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2.

Stk. 3. Bøder for transportvirksomheders overtrædelse af stk. 1 udmåles til maksimum 37.200 kr. pr. udlænding, der befordres.

§ 59 b. En udlænding, der indrejser i Grønland i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove, idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En udlænding, der indrejser i Grønland i strid med et indrejseforbud eller et tilhold, der er meddelt i forbindelse med udvisning og anstaltsanbringelse i mindst 3 måneder eller anden kriminalretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en anstaltsanbringelse af denne varighed, idømmes foranstaltninger efter kriminallov for Grønland.

§ 59 c. Juridiske personer, der forårsager, at personer om bord på fly ved ankomst fra lande, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, indrejser uden først at være blevet underkastet den påkrævede indrejsekontrol i henhold til Schengengrænsekodeksen, idømmes bøde efter kriminallov for Grønland.

Stk. 2. Ved idømmelsen af bøde efter stk. 1 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller i gentagelsestilfælde.

§ 60. Overtrædelse af § 16, stk. 2, de i medfør af § 34 eller § 42 a, stk. 6, givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., og stk. 2 og 3, eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, kan medføre idømmelse af foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne kan medføre idømmelse af bøde efter kriminalloven for Grønland. I forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 12, 15, stk. 2, § 16 og 38, stk. 4 og 9, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne kan medføre idømmelse af foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland.

§ 61. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalretligt ansvar efter reglerne i kapitel 5 i kriminallov for Grønland.

§ 62. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 63. Loven træder i kraft for Grønland den 25. marts 2001. Indenrigsministeren kan dog bestemme, at enkelte bestemmelser i loven ikke finder anvendelse ved bestemte grænseovergangssteder.

Stk. 2. Lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m.v. ophæves.

Stk. 3. § 10, stk. 1, nr. 3, og § 19, stk. 3, gælder for alle sager, hvor ansøgning om opholdstilladelse i Grønland er indgivet efter lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.

Stk. 4. Lovens regler om udvisning på grund af kriminelt forhold finder anvendelse i alle sager, der ikke er pådømt i 1. instans ved lovens ikrafttræden, jf. stk. 1.

§§ 64-66. (Sættes ikke i kraft for Grønland)

§ 67. De forskrifter, der er udstedt efter den danske udlændingelov, gælder ikke for Grønland.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 14. februar 2025

Kaare Dybvad Bek

/ Caroline Elmberg